

[Stavad]

Men jeg håber, ministeren vil være os behjælpelig med det andet forslag, lovforslag nr. L 49, om omvurdering. Det må afhænge af den videre udvalgsbehandling, om det bliver nødvendigt, og hvordan et sådant lovforslag i givet fald skal se ud, for det er en konsekvens af lovforslag nr. L 48, at man skulle have denne omvurdering, og derfor må vores stilling til det afhænge af, hvilken teknik man måtte blive enig om under udvalgsbehandlingen.

Men som sagt: vi er positive over for principperne.

Hagen Hagensen (KF):

Næst efter at kunne henholde mig til skatteministerens bemærkninger her vil jeg gerne sige, at det, hr. Stavad sagde, i nogen grad skuffer mig.

Forholdet er jo det, at det var under hr. Stavads regering, om jeg så må sige, for et par år siden, at vi lavede ejendomsavancebeskatningsloven og i forbindelse med den forhøjede afgiften på førstegangssalg af usolgte ejerboliger op til 5 pct., et forhold, som det konservative folkeparti fandt var rimeligt, og som vi gik ind for. Vi markerede dengang, at det var noget, vi gerne ville være med til, og man kunne da også have taget disse forhold op, hvis man mente, der var grund til at tage dem op, i forbindelse med ejendomsavancebeskatningen og den lov, vi lavede om forhøjelse af afgiften på ejerboligers førstegangssalg.

Når det er sagt, vil jeg godt sige, at disse lovforslag, hovedloven, L 48, og følgeloven, L 49, som SF har fremsat, ikke kan få tilslutning fra det konservative folkeparti. Det skal være klart sagt: her skiller vandene. Vor opfattelse af forholdene er helt anderledes end SFs. Det er konfiskatoriske forslag, der her er tale om fra SFs side. Man vil inddrage, siges det, fortjenesten, der fremkommer, i det mindste med 50 pct., og hvad vil man inddrage den af? Af en art fiktiv værdistigning?

Vi ved jo udmærket godt, at uanset om vi har fået forbedringer på ejendomsvurderingens område med EDB- og BBR-registre, og hvad ved jeg, er der alligevel mange, mange udsving i forhold til, hvad de faktiske værdier er, når der handles, og det er derfor, der er tale om noget, der er fiktivt her, hvor man vil inddrage en betydelig sum på et tids-

punkt, hvor man overhovedet ikke aner, hvad den pågældende ejerbolig er værd, når den opsiges fra lejemål – noget, som vi har hørt om. Hvornår sker det, hvem får det at vide, og hvad er det i det hele taget for noget?

Har man tænkt over, hvordan man vil få det gennemført i praksis, hvordan man også vil kunne fastsætte en værdi på det tidspunkt, hvor der ikke er handlet, og hvor forholdet må være, at man vil inddrage noget, når man siger, at det kan realiseres? Hvor skal man tage de penge fra for resten? Man står måske stadig væk med den usolgte bolig.

I bemærkningerne til L 49 siger man, at man regner med, at når vurderingen har fundet sted – og det vil der gå et stykke tid med – er ejerboligen vel blevet solgt. Glemmer man helt, at der kunne være nogle, der måske ønskede at leje ud på ny? Skal de også undergives afgift, når der bliver opsagt og man umiddelbart derefter lejer ud til anden side? Er det rimeligt? Absolut ikke.

Dernæst vil jeg godt lige gøre et par bemærkninger om, at man jo også kan komme ud for, at der simpelt hen ikke er likviditet til at klare en afgift af denne størrelse. Vi må forudse, at mange af de ejendomme, der er handlet måske flere gange ind imellem, og hvor en del af stigningen i det almindelige ejendomsprisniveau har fundet sted, vil komme ud for, at man simpelt hen ikke kan betale og må gå nedennom og hjem. Er det meningen?

Men så er der den anden side også. Det undgås jo ikke, at denne afgift vil få en afsmittende virkning. Uanset hvordan man vil vurdere ejendomsmarkedets fremtid, vil det være sådan, at den antagelig må komme til at smitte af på ejendomspriserne, være med til at gøre det dyrere, for selv om afgiften skal påhvile den, der sælger, den, der ejer i det øjeblik, da der opsiges en bolig, vil forholdet dog være det, at det i praksis kommer til at gå sådan, at ejendomsprisniveauet vil få indvirkning på disse forhold.

Jeg hører til blandt dem, der synes, at ejerboligen er en god ting. Jeg synes også, vi her i tinget i mange, mange år måske ikke har fået behandlet den på rette måde. Nogle har vel fået ganske meget ud af de udstykninger, der har fundet sted, men det har også betydning, at der er ganske mange, der har fået virkelig gode boliger, som de kan klare sig igen-